

Posudek bakalářské práce

Název práce: Nepředvídatelná střihová skladba filmu 322 (1969)

Student/ka: František Tomis

Obor: Filmová, televizní a rozhlasová studia

Vedoucí práce (vyplňuje pouze vedoucí práce): BcA. Mgr. Marek Čermák

Oponent/ka (vyplňuje pouze oponent/ka práce):

Hodnocení

Hodnotící kritéria	podíl na známce	hodnocení
Práce naplňuje zadání	5%	1,7
Stanovení a formulace cíle práce	5%	2
Kritika pramenů a literatury	10%	2
Stanovení metodologie a její adekvátnost	10%	1,7
Strukturace analytické části, její soudržnost, naplnění metodologie	25%	2
Formulace závěru, jeho původnost a originalita	25%	2
Naplnění citační etiky, bibliografie (pozn. aparát, prameny a literatura)	10%	1,7
Jazyková úroveň (gramatika, stylistika, ediční pravidla)	10%	2,3
Průběžné hodnocení před obhajobou:*		1,955

*Hodnocení 4 u jakékoli z kategorií je důvodem pro nedoporučení práce k obhajobě.

Práce byla dostatečně konzultována: ANO/NE
Práce byla zkontrolována v programu Theses.cz s výsledkem (uved'te v písemném hodnocení – vyplňuje pouze vedoucí práce)
Práci doporučuji k obhajobě: ANO/NE

Otázka pro obhajobu: Proč jste se rozhodl do neoformalistického konceptu Bordwella s Thompsonovou připojit Ejzenštejnův koncept tonální montáže?

Písemné hodnocení (především vysvětlení důvodů pro snížení hodnocení):
František Tomis si jako předmět bakalářské práce zvolil mnohovýznamový snímek Dušana Hanáka z roku 1969 s názvem 322, který podrobil neoformalistické analýze zaměřené na střihovou skladbu filmu. Samotná analytická část se skládá ze tří hlavních kapitol, v nichž se autor zaměřuje na úvodní titulkovou sekvenci, na první scénu a poté na celý zbytek filmu. Navzdory tomu, že jednotlivé analýzy jsou velmi detailní, výběr těchto

konkrétních částí mi nepřijde přesvědčivě zdůvodněn, a i když se je autor snaží přehledně strukturovat, čtenář se v textu občas ztrácí, neboť se v něm místy volně prolínají analytické části s popisem filmové scény.

Metodologickým prohřeškem je nedostatečná argumentace zapojení Ejzenštejnova konceptu tonální montáže (popřípadě dále v textu Kulešovova efektu), ale jinak celkově považuji analytickou část za zvládnutou. Nicméně pro celou práci obecně jsou charakteristické tři problematické okruhy, které stojí za mým sníženým hodnocením.

Za prvé: nedůslednost projevující se v terminologické rovině. Autor občas nevyužívá jasně danou terminologii, kterou jinak čerpá z knihy *Umění filmu*, a nahrazuje ji svými opisy (například *rozčlenění scén* místo *segmentace*).

Za druhé: stylistika, neboť text bohužel obsahuje i krkolomná souvětí a nešťastné formulace, které místy značně znesnadňují plynulé čtení, a ovlivňují tak celkový dojem z jinak poctivě a pečlivě psané práce. Např. na straně 27: „*Celkové záběry jsou typické převážně pro záběry v exteriéru*“.

Za třetí: vágní interpretace, kterými se autor snaží popsat motivace použitých prvků, ale za použití nešťastných obrátů – viz na straně 35: „*V sedmé scéně střihová skladba personifikuje policejní auto do pozice vševědoucího dozorce, který dodržuje pořádek*.“

Zvlášť kvůli prvním dvěma výtkám je nutné zmínit, že původní téma práce se autor rozhodl půl roku před odevzdáním změnit a dopisování probíhalo opravdu na poslední chvíli, což mohlo neblaze přispět ke schopnosti formulovat tok odborného textu.

Přes všechny výhrady práci doporučuji k obhajobě.

Práce byla zkontrolována v programu Theses a nebyla nalezena žádná shoda s jiným existujícím textem.

Datum:

Jméno a podpis: